

РЕШЕНИЕ

№ 1807

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **349** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалба на И. Н. И. срещу Решение № 9 от 04.12.2012г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България /ПВ/.

В жалбата и в писмени бележки са развити съображенията на жалбоподателя относно незаконосъобразността на постановения отказ за предоставяне на обществена информация. Жалбоподателят поддържа тезата, че исканата от него информация е обществена, тъй като ще му позволи да формира собствено мнение да дейността на органа. Моли съдът да отмени решението на Председателя на ПВ и да задължи същия да предостави исканата обществена информация. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по подробно изложени в писмени бележки съображения. Счита, че исканата информация е служебна, свързана с подготовката на официална информация, поради което не следва да се предоставя достъп. Счита, че се засягат и правата на трети лица, които не са дали съгласие. Моли съдът да потвърди решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна: Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация

/ЗДОИ/), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. За жалбоподателя е налице и интерес от обжалването, тъй като с оспореното решение е отказан достъп до поисканата обществена информация. Жалбата подадена по пощата на 27.12.2012г. е в срок, доколкото от доказателствата по делото и твърденията на жалбоподателя се установява, че решението е получено от И. на 13.12.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление вх. № 7000-12476 от 27.11.2012г. И. И. е поискал достъп до обществена информация – 1. имената/наименованията на лицата (физически и юридически лица) участвали в работна група, изработила проекта на Закон за камарата на представителите по индустриална собственост; 2. размера на определените възнаграждения за всеки от членовете на работната група, изработила проекта на Закон за камарата на представителите по индустриална собственост. Посочено е, че информацията следва да се предостави на хартиен носител и по електронна поща. По повод подаденото искане е постановено Решение № 9 от 04.12.2012г., с което е отказан достъп до информацията, която се иска. Мотивът за отказа е, че информацията, която се иска се явява служебна и няма самостоятелно значение по смисъла на закона, а е свързана с оперативната подготовка на краен акт – проект на закон, който е публичен и достъпът до него е предоставен на официалната страница на ПВ и на портала за обществени консултации. В тази връзка по делото са представени доказателства за предоставен достъп по интернет. По делото са предоставени и доказателства за водена кореспонденция преди постановяване на процесното решение по същия въпрос между жалбоподателя и ответника, която съдът счита за неотнормирана към спора, поради което не следва да ги обсъжда, доколкото те касаят период преди подаване на заявлението, по което е постановено процесното решение. Представени са и Вътрешните правила на ответника за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация в ПВ.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Заповедта е издадена от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. От тълкуването на тази разпоредба следва, че органът който създава обществена информация е този, който взема решение, съответно отказва достъпът до тази информация. В процесния случай, видно от представените вътрешни правила председателя на ПВ е този, който предоставя достъп или отказва обществена информация.

При издаване на оспорваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на решението само на това основание. Допуснато е нарушение на материалния закон, поради което съдът намира, че Решение № 9 от 04.12.2012г. на Председателя на ПВ е незаконосъобразно. Съгласно чл. 2 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща

възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл Решение № Решение № 1701 от 5.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3266/2012 г., V о. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). С оглед легалните определения съдът намира, че информацията, до която се иска достъп е служебна по своя характер, тъй като е създадена във връзка със създаването на официална информация – Закон за камарата на представителите по индустриална собственост. Съгласно чл. 13, ал. 1 то ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В ал. 2 са предвидени случаите при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен: 1. информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В процесния случай съдът намира, че тези предпоставки за ограничаване на достъпа до исканата информация не е налице. От жалбоподателя в настоящото производство, заявител на достъпа, е поискана информация за имената на лицата, участвали при подготовката на законопроекта и размерът на възнагражденията, които те са получили. Не са искани мненията и позициите на всяко лице, участвало в изготвянето на законопроекта. Съдът намира, че исканата информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно изготвения законопроект на база лицата, които са участвали при създаването му. Доколкото ако са изплатени възнаграждения, то те ще са от държавния бюджет, то И. ще може да си състави собствено мнение и за това как са разходвани тези пари, какъв е практическият резултат от създаването на законопроекта, за който са разходвани бюджетни средства.

В чл. 37 от ЗДОИ са посочени основанията, при които се отказва достъп до обществена информация. В чл. 38 ЗДОИ е посочено какво следва да съдържа решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация: правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. В процесния случай в оспорваното решение не се съдържа нито правно, нито фактическо основание по смисъла на чл. 37 от ЗДОИ. В защитата си по делото ответникът посочва, че исканата информация засяга трети лица. В оспорваното решение липсва изложен такъв мотив, а е недопустимо в съдебната фаза да се дописват мотиви на оспорения акт. Освен това липсват доказателства, за изрично несъгласие на третото лице за предоставяне на информацията. Липсват и доказателства за предприети действия за получаване на такова съгласие. С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна, оспорваното

съдебно решение следва да се отмени, а делото като преписка да се върне на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски следва да му се присъдят в доказан по делото размер, на основание чл. 143, ал. 1 АПК – 10 лв. държавна такса за образуване на делото. По делото не са представени доказателства за договорен и реално заплатен адвокатски хонорар от жалбоподателя. Не е представен договор за правна защита и съдействие или друг документ, от който да е видна договорената сума за адвокатско възнаграждение и каква част от нея е реално заплатена. Единствено в списъка за разноски е посочено, че е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв. Съдът счита, че списъка за разноски не е доказателство за реално заплатена от жалбоподателя сума за адвокатски хонорар. Направените разноски, посочени в списъка на разноските следва да са подкрепени от съответните доказателства за реално извършени разходи. Тежестта на доказване е на страната, която претендира разноските. Списъкът на разноските е предпоставка за правото да се обжалва присъдения размер на разноските и правото да се иска изменение на решението в частта за разноските, но не е доказателство за реално направени разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. Н. И. Решение № 9 от 04.12.2012г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България.

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на Патентното ведомство на Република България за произнасяне по подаденото от И. Н. И. заявление в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Патентното ведомство на Република България да заплати на И. Н. И., ЕГН [ЕГН], с адрес по делото [населено място], район Л., [улица], Офис 2 сумата от 10,00 (десет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: